

1641 2den Beh. af Forstl. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 1642

de ikke blive benyttede, men saa tager man af Soro Academies Overflud og dækker deraf Underbalancen. Jeg troer altsaa, at derimod er der ikke Noget at sige. Realiteten af Sagen er imidlertid som sagt den, at man her ophæver en Fond, der er forbunden med et Institut, som hidtil har været støttet af denne. Har det nu nogen Betydning, er det en Sag af saa stor Vægt, at der er Anledning for Landstinget til at skride ind? Paa dette Spørgsmaal vil jeg svare, at, dersom Sagen var kommen frem paa den Maade, hvorpaa den nu foreligger for os, i 1850—51, saa vilde jeg have sagt: Ja, saa vilde jeg have støttet den Opfattelse, det ærede Medlem har gjort gjældende, og hvorfor? Fordi dengang beløb Seminariefondens Indtægter og Udgifter sig til 15,100 Rd. Der var dengang fuldstændig Balance tilfede, og denne Balance blev bragt tilveie deels ved Renterne af Fondens Capitalformue og deels ved de Indtægter, der ere tillagte Fondens, 1½ Støllings- og 25 Procentafgiften. Men naar de Herrer nu tage Budgettet for sig, ville De see, hvor himmelvidt forskjellig derfra Tilstanden er nu. Det er jo saa langt fra, at der er Balance i Seminariefondens Budget, at der tværtimod er en overordentlig betydelig Underbalance. Fondens Indtægter beløbe sig jo nemlig ifølge det foreliggende Udlaft til 9,745 Rd., og lægge vi dertil den Sum, hvormed der her er Tale, af noget over 7,000 Rd., saa ville vi komme til en Indtægt af omtrent 17,000 Rd.; men Udgiften er 58,000 Rd. Der kan altsaa aldeles ikke være Tale om, at Seminarierne ville være istand til at bestaae, endogsaa blot tilnærmelsesviis, fordi denne Fond opretholdes. For Seminariernes Bestaaen i deres nuværende Tilstand er Seminariefonden aldeles ligegyldig. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Anledning til at tage sig nær, at denne Fond forsvinder. Der er allerede inddraget saamange af vore Smaafonds, som man har oprettet paa en Tid, da man havde Tilbøielighed til at danne en særskilt Indtægt for enhver Udgift, en særskilt Fond til Afholdelse af enhver Slags Udgifter. Jeg troer

ikke, at der skeer nogen stor Skade, dersom Seminariefonden følger bag efter, og jeg troer navnlig ikke, at Seminariernes Stilling vil være mere usikker end nu, dersom denne Fond ophæves.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg skal blot tillade mig med Hensyn til Spørgsmaalet om en Examinationskommission at gjøre et Par smaa Bemærkninger. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kred (Madvig) udtalte, at der skal være Sammenhæng mellem Universitetet og Proverne. Deri kan jeg til en vis Grad være enig; men jeg kan ikke erkjende, at Sammenhængen skal være den, at de Samme, som have doceret, skulle prøve. Naar nu det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (David) meente, at Spørgsmaalet ikke burde afgjøres her i Finantsloven, og at den Afstemning, som har fundet Sted i 1863, ikke kunde have nogen Betydning, efter som man under de kritiske Tilstande ikke ret havde været opmærksom derpaa, og han derfor anbefalede Thinget at forkaste Bevillingen, da forekommer det mig at ville være ganske forunderligt; det vil med andre Ord sige, at man skulde opfordre Thinget til at gjøre Noget om, som det i sin Tid ikke rigtigt havde betænkt. Det er i alt Fald Noget, jeg ikke kan være med til. Men endog affeet derfra, kan jeg med Hensyn til Sagen selv ikke Andet end vedvarende anbefale Thinget at forkaste Undringsforlaget. — Jeg kommer dernæst til de øvrige Undringsforlag. Hvad det under Nr. 4 angaaer, kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den sidste ærede Tale anførte. Jeg skal kun, forsaavidt det ærede Medlem for 1ste Kred (Madvig) yttrede nogen Tvivl, om denne Capital ikke hidrørte fra Legater og testamentariske Bestemmelser, tillade mig at bemærke, at jeg har forhørt mig om Sagen og kan sige, at dette ikke er Tilfældet. Capitalen hidrører meget mere fra Gods, som henhørte til Seminariefonden, og som laa navnlig i Viborg Stift og i sin Tid er blevet realiseret, saa at der altsaa fra den Side ikke kan være Noget at indvende imod den Beslutning, som er tagen i Folkethinget. Ganske vist en-